

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobce **P. Č.**, proti žalovanému **Statutárnímu městu České Budějovice**, se sídlem České Budějovice, nám. Přemysla Otakara II. č. 1, 2, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 8. 4. 2014, č. j. 10 A 19/2014 - 14,

t a k t o :

- I. Řízení **se zastavuje.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojí kasační stížností proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 8. 4. 2014, č. j. 10 A 19/2014 - 14 (dále též „napadené usnesení“), jímž krajský soud odmítl stěžovatelovo podání ze dne 14. 3. 2014 pro neodstranění jeho vad.

Protože kasační stížnost nesplňovala podmínky řízení stanovené ustanovením § 105 odst. 2 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) a zákonem č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), vyzval Nejvyšší správní soud stěžovatele usnesením ze dne 6. 5. 2014, č. j. 3 As 91/2014 - 4, k odstranění jejích vad, tj. ke splnění poplatkové povinnosti [§ 4 odst. 1 písm. d) zákona o soudních poplatcích a položka č. 19 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou uvedeného zákona] a k doložení povinného zastoupení ve lhůtě deseti dnů od jeho doručení; zároveň byl stěžovatel poučen o následcích spojených s nevyhověním této výzvě.

Stěžovatel na tuto výzvu reagoval podáním ze dne 19. 5. 2014, ve kterém Nejvyšší správní soud požádal o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce. Součástí této žádosti bylo „čestné prohlášení“, z něhož vyplývá, že stěžovatel je svobodný, má „nenarušenou způsobilost zřízovat“ a bydlí „nenájemním způsobem bydlení v nevládnickém, samostatném nebytovém obydlí“. Výši zdaněných výdělečných příjmů deklaroval stěžovatel hodnotou „0“, výši nezdanitelných příjmů částkou „přes tři tisíce korun měsíčně“, a to s poukazem na svou plnou invaliditu. Dále uvedl, že je příjemcem státní podpory (příspěvku na živobytí), a jako přílohu připojil „osvědčení orgánu bmotné nouze“ (tj. potvrzení Úřadu práce ČR, že tento příspěvek pobírá ve výši 3.410 Kč, a to od 2. 5. 2007 dosud). Jeho běžné výdaje se týkají stravy, tisku, jízdného, poštovního, energií a DPH. Pokud jde o závazky, stěžovatel uvedl, že jich má „desetitisíce“. Rovněž upozornil, že se „bez zástupce nebude podepisovat pod listinu, která svým obsahem není potvrzením, natož na tiskopis nepřijatý vůlí zákonodárského sboru, navíc zaslany v jediném výtisku a bez pasáže o udělení souhlasu

s poskytováním údajů“. Trvá na tom, že dostatečnost jím předloženého „potvrzení“ byla již potvrzena v řízení vedeném Nejvyšším správním soudem pod sp. zn. „4 As 88/12“.

V reakci na tuto žádost zaslal Nejvyšší správní soud stěžovateli dne 2. 6. 2014 přípis č. j. 3 As 91/2014 - 15, jehož přílohou byl formulář *Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech pro osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce* (dále jen „formulář“), který měl stěžovatel ve lhůtě 15 dnů vrátit soudu řádně vyplněný. Současně byl stěžovatel poučen, že pokud zdejší soud nebude mít k dispozici dostatečné podklady pro posouzení jeho žádosti, bude nucen ji zamítnout. V citovaném přípisu bylo stěžovateli mj. připomenuto, že již v minulosti byl opakovaně poučen, že jakkoli soud netrvá na doložení poměrů účastníka řízení výhradně formou výše uvedeného formuláře, přesto je účastník řízení jím zvolenou jinou formou povinen sdělit údaje o svých osobních, majetkových a výdělkových poměrech natolik konkrétním způsobem, aby bylo možné si o jeho osobní, majetkové a výdělkové situaci učinit komplexní a hodnověrný obraz. Ve zmiňovaném „čestném prohlášení“ stěžovatel sdělil jen velmi obecné údaje, které soudu neumožňují získat povědomí o jeho sociální situaci do míry nezbytné pro potřeby posouzení jeho žádosti o osvobození od soudních poplatků. Součástí přípisu ze dne 2. 6. 2014, č. j. 3 As 91/2014 - 15, bylo rovněž upozornění, že „Potvrzení“ vydané Úřadem práce České republiky, které stěžovatel učinil součástí svého podání ze dne 19. 5. 2014, není opatřeno podpisem oprávněné úřední osoby, ani datem a úředním razítkem; nadto z něj není zřejmé, kterým kontaktním pracovištěm (případně kterou krajskou pobočkou) Úřadu práce České republiky bylo vydáno; pokud se snad má jednat o elektronický dokument, pak není doplněn o tzv. ověřovací doložku, a tudíž není zřejmé, zda se jedná o dokument tímto úřadem skutečně vyhotovený. Stěžovatel byl proto vyzván, aby tyto vady odstranil, a to taktéž ve lhůtě 15 dnů.

V návaznosti na výše zmíněný přípis vznesl stěžovatel sdělením ze dne 13. 6. 2014 námitku „arogantního i nesoudného výkonu soudní moci asistentem soudce K.“ a domáhal se „přezkoumání jeho postupu“. Dále uvedl, že ani asistent soudce nesmí „zapírat judikaturu soudu, u něhož působí“, nesmí lhát, obcházet zákony a uvádět účastníky v omyl. Poukázal na to, že písemnost ze dne 2. 6. 2014, č. j. 3 As 91/2014 - 15, je pouhou výzvou, nikoli usnesením, a že v tomto řízení o ničem opakovaně poučován nebyl. Dodal, že není povinen nejen Nejvyššímu správnímu soudu, ale obecně žádné organizační složce státu sdělovat ryze soukromé (a vzhledem k přiznaným poměrům nerozhodné) údaje; proto opakuje, že tiskopis, který mu byl zaslán, je vadný. Zaslání tiskopisu v jediném vyhotovení nadto považuje za „výsměch osobě v hmotné nouzi“.

Nejvyšší správní soud následně usnesením ze dne 3. 7. 2014, č. j. 3 As 91/2014 - 21, žádost stěžovatele o přiznání osvobození od soudního poplatku zamítl (výrok I.), výrokem II. zamítl návrh stěžovatele na ustanovení zástupce z řad advokátů a výroky III. a IV. ho opětovně vyzval, aby v dodatečně lhůtě deseti dnů od doručení tohoto usnesení uhradil soudní poplatek a prokázal splnění podmínky podle § 105 odst. 2 s. ř. s. s tím, že jde o obligatorní podmínky řízení; stěžovatel byl opětovně poučen též o procesních důsledcích nesplnění povinností uvedených ve výzvě. Co se týče námitek proti úkonu asistenta soudce, stěžovateli bylo vysvětleno, že proti rozhodnutí asistenta soudce Nejvyššího správního soudu nejsou námitky ve smyslu § 9 odst. 2 zákona č. 121/2008 Sb., o vyšších soudních úřednících a vyšších úřednících státního zastupitelství a o změně souvisejících zákonů, přípustné, neboť se na ně, na rozdíl od asistentů vrchních, krajských a okresních soudů, tento zákon nevztahuje. Přípis ze dne 2. 6. 2014, č. j. 3 As 91/2014 - 15, nadto není ani ve formálním, ani v materiálním smyslu rozhodnutím.

Na tuto výzvu (doručenou stěžovateli dne 9. 7. 2014) stěžovatel požadovaným způsobem nezareagoval; v otevřené lhůtě pouze zaslal zdejšímu soudu přípis, v němž uvedl, že „nebude bezprávně plnit výrok III., IV., usnesení na listě ,21‘, a to i protože nemůže být vyměřen poplatek za nepřípustnou kasační stížnost (viz např. 6 As 111/14)“.

pokračování

Nejvyšší správní soud nejprve uvádí, že usnesení o odmítnutí podání pro neodstranění jeho vad patří do množiny rozhodnutí, proti nimž je kasační stížnost přípustná, což explicitně vyplývá z dikce § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.; tomu koresponduje rovněž poučení, kterého se stěžovateli dostalo v závěru napadeného usnesení.

Dále platí, že podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona o soudních poplatcích vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti; dle § 7 odst. 1 citovaného zákona se stal soudní poplatek za kasační stížnost splatným okamžikem jejího podání. Soudní poplatek za kasační stížnost činí dle položky 19 Sazebníku poplatků, který je přílohou zákona o soudních poplatcích, 5.000 Kč.

Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích platí, že *nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.*

Povinnost zaplatit soudní poplatek vznikla stěžovateli společně s podáním kasační stížnosti, tj. dne 24. 4. 2014, kdy stěžovatel kasační stížnost osobně předal Krajskému soudu v Českých Budějovicích. Jak již bylo výše v podrobnostech popsáno, zdejší soud stěžovatele vyzval k úhradě soudního poplatku nejprve usnesením ze dne 6. 5. 2014, č. j. 3 As 91/2014 - 4, a posléze znovu usnesením ze dne 3. 7. 2014, č. j. 3 As 91/2014 - 21, poté, co nevyhověl jeho žádosti o osvobození od soudních poplatků; současně ho poučil o následcích neuposlechnutí této výzvy. Stěžovatel toto usnesení převzal ve středu 9. 7. 2014, avšak ve stanovené desetidenní lhůtě, která uplynula v pondělí dne 21. 7. 2014, ani později, soudní poplatek nezaplatil (pro pravidla počítání lhůt viz § 40 s. ř. s.). Je přitom třeba zdůraznit, že v případě lhůty stanovené usnesením ze dne 3. 7. 2014, č. j. 3 As 91/2014 - 21, se jednalo o lhůtu dodatečnou – náhradní, neboť poplatek za kasační stížnost je splatný okamžikem jejího podání. Právní úprava nadto fakticky umožňuje uhradit soudní poplatek i po lhůtě stanovené soudem ve výzvě, a to až do právní moci usnesení o zastavení řízení; je tak třeba uvažovat i s dobou, než soud vydá, respektive doručí, usnesení o zastavení řízení. Tato doba je více než dostatečná pro splnění poplatkové povinnosti.

Podle § 47 písm. c) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Jelikož soudní poplatek nebyl ke dni vydání tohoto usnesení zaplacen, není splněna esenciální podmínka, za níž může řízení o kasační stížnosti proběhnout, a proto zdejšímu soudu nezbylo, než řízení o kasační stížnosti zastavit.

Pro úplnost se dodává, že ačkoli stěžovatel neodstranil ani další vadu své kasační stížnosti, a to nedostatek právního zastoupení (§ 105 odst. 2 s. ř. s.), přestože k tomu byl usnesením tohoto soudu ze dne 3. 7. 2014, č. j. 3 As 91/2014 - 21, vyzván, zdejší soud nepostupoval dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ale v režimu § 47 písm. c) s. ř. s., neboť postup spočívající v zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku má přednost před jinými procesními postupy.

O náhradě nákladů tohoto řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť řízení bylo zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. srpna 2014

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu